

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 korona
Fél évre	2 korona
Negyed évre	1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Magyar irodalom.

Panaszkodnak ifjabb íróink, hogy a közönség nem támogatja őket eléggé. Hogy könyvet kiadni a legnehezebb dolgok közé tartozik s ha már akad is kiadó, az legtöbbször ráfizet az üzletre, mert a publikum az új magyar könyvek iránt nem igen érdeklődik. A könyvkiadók nálunk külföldi, elsősorban német könyvek s tan- és szakkönyvek árusításából élnek meg. No meg a régibb magyar remekírók műveinek elárúsításából. Petőfit, Jókait, Aranyt, Vörösmartyt most is veszik, csak az új írók művei nem érdeklik a művelt magyar közönséget.

Hát sok tekintetben igaza van a mi fiatalabb író generációnknak. Magából a szépírásból, a novellákból, a versekből alig egy-két ember tud csak megélni. Aminek sok minden egyében kívül az a főoka, hogy a közönség könyveiket nem vásárolja. Ugyanis az, hogy könyveik iránt nem érdeklődik.

Ennek pedig nem a publikum az oka, hanem az, hogy a mi ifju növendékeink minőségében messze mögötte állanak a régi nagyoknak, nem érdekelnek, nem vonzanak, sőt a legtöbb esetben meg sem értetnek. Műveik nem egyeznek meg a művelt magyar közönség felfogásával, témáik s a mód, amelylyel feldolgozzák, itt, a magyar levegőben hidegen hagynak.

Mintha valami idegen nyelven s idegen szellemben szólainának meg az új irodalom prófétái. Nem elégitenek ki, nem értetik meg magukat, nem nyujtanak olyat, ami a művelt magyar közönségnek kell. Szóval nem csinálnak magyar irodalmat.

Ugy van! Nem csinálnak magyar irodalmat. Valahány tehetséges magyar író van, az mind francia — jobban mondva — Páris emlíni táplálkozik. Páristól, Maupassant-tól, Anatole-tól, Marcel Prévost-tól, ritkábban Wilde Oszkártól és Gorkijtól veszik az alakokat, miliőt, sőt a témát és a tendenciát. Mélyen megvetnek mindent, ami magyar s kritika nélkül fogadnak el mindent, ami francia, angol vagy orosz. Magyar tehetségüket, magyar temperamentumukat, magyar egyéniségüket Prokrusztesz ágyába teszik, megnyirbálják, velejéből kiforgatják s nem a lelkükkel, hanem Budapest éjjeli életében elkoptatott agyukkal és idegeikkel írják nyaffadt tárcáikat.

Elfelejtik azt, hogy a külföld nagyjai, akiket ők imádnak s akiktől tanulnak: Prévost, Zola, Anatole, Wilde, Gorkij, Dosztojevszky valahányan vannak, mind jó franciák, jó oroszok és jó angolok, akiknek műveiben a hazájuk, a népük lelkülete s vérmérséklete lüktet. Azért lettek nagyok, mert megértették, milyen az a nép, amelyhez tartoznak s erről a népről irnak rajongó tudással.

A mi fiatal íróink bizonyára tudják, érzik, hogy milyen a magyar nép lelke, — de gögösen mennek el fölötte. Nekik a magyar nép lelke hekuba, ők úgy akarnak írni és olyat, mint a franciák és az oroszok. Széért van az, hogy sokat ígérő fiatal tehetségük pártolás híján kállódnak el, mert a magyar közönség nem veszi be a neki idegen, vagy nem tetsző szellemi táplálékot. Ezért van az, hogy legtehetségesebb fiatal íróink az újságírás napi robotjából tudnak csak megélni s mire a negyvenes évekre kerülnek, teljesen kiirták magukat s kimerülten roskadnak össze.

Pedig ha azzal a tehetséggel s egyéniséggel, amelylyel őket az alkotó természet megáldotta, magyar szellemben magyar dolgokat produkálnának, kenyérből, babérból, népszerűségből, mindenből bőven kijutna nekik.

Igaz, művelik némely íróink a magyar iránt is, de ez felette sujtásos, kopott utáztat. A modern, a magyar népről csak tehetséggel megáldott modern írók tudnának írni, de ezek — sajnos — megvetik a magyar szellemet. S akik a magyar szellemben próbálnak írni, azok — sajnos — többnyire tehetségtelen mesteremberek.

Volna nekünk azonban egy Magyar Tudományos Akadémiánk, Kisfaludy-Társaságunk, Petőfi-Társaságunk, mind megannyi tekintélyes, vagyonos irodalmi testületek, amelyeknek hivatása lenne

TÁRCA.

A második mama.

Már nyolc óra! Ezer ördög, akkor sietni kell. Ma este nem akar későn érkezni a bála, semmi esetre sem. Ideges mozdulattal magára veti a felsőingét és a nyakkendőjét. Nem, így nem megy . . . O, ezek a nyomorult holmik mindig sztrájkolnak, amikor a legjobban siet.

— Volna csak itt ő, bizonyára segítene nekem — gondolja csöndes mosolylyal. — Hál' Isten, ez már rendben van! Most következik a mellény és a kabát, egy kis kefézés, — azután felveszi a keztyűt, a bajuszát kissé hegyesre pödri és a tükör azt mondja Delmár urnak, a tekintélyes államügyésznek, hogy így kicicomázva, nyugodt lelkiismerettel mutatkozhat a bálon, hogy néhány szép asszony majd jóakaró pillantást vet rá, hogy majd ő . . .

— Nos, majd meglátjuk! Igen, minden rendben van, — mormogja és vidáman dudolva távozik a szobából, miután a gázt lecsavarta.

Még a kis Frigyesnek jó éjt kíván. Nem, a fiu nem alszik. Nagy, álmodozó szemével ott fekszik az ágyában, szőke hajfürtök övezik csinos fejcskáját.

— Oh, papa, milyen szép vagy! Hová mégy?

— Bálba, Frigyes. Miért nem alszol már?

— Nem is vagyok álmos, papa. Még korán van!

— Korán ilyen lurkónak, mint te? Hohó, ne ráncigáld a kabátomat, különben újra ki kell kefélnem.

— Papa, szép az a bál?

— Igen, nagyon szép. Ha nagy lesz, te is elmehetsz oda. Jó éjt, Frigyes, adj egy csókot, de aztán aludj el.

— Jó éjt, papa. Még egy csókot! O, én nagyon szeretlek téged.

— Isten veled, gyermekem, így, így . . . Viszontlátásra holnap! Jó estét, kisasszony.

— Jó éjt! nagyságos ur — feleli a nevelőnő.

És ismét dudolva távozik a szobából, lemegy a lépcsőn és lent a kocsiba ül.

Delmár két év óta özvegy már. Első feleségével nagyon boldogan élt és mély fájdalommal gondol még mindig azokra a szép, napfényes évekre. Házasságuk első éve után apa lett. Csinos, élénk fickó a kis Frigyes, éveihez viszonyítva nagyon is okos. Lajos örülten szereti a kis fiát és órákhosszat foglalkozik vele, mintha a korán elvesztett édes anyját akarná pótolni. Csak néha ijeszti meg a gyerek merev pillantása: azok a nagy, kék szemek oly álmodozó kifejezést öltenek és ilyenkor Frigyes oly kérdést intéz hozzá, a melyekre megfélelni nehezére esik az apának és oly történeteket kellene elmesélnie, amelyek nem valók gyermekeknek.

Nagy terve vannak Lajosnak: arra gond, hogy újra megnősül. Egyedül érzi magát

ebben a nagy házban, ahol a felesége halála óta nem fordult meg nagy társaság. Ezért járt el sokat a társaságokba a gyászév letelte után; már korábban is nagy barátja volt a mulatságoknak, a báloknak és egyéb vidámságoknak és most ismét eljár ezekre a helyekre. Végre is, kell, hogy egy kis szórakozása is legyen az embernek.

Néhány hét előtt megismerkedett Berdson kisasszonnyal és egyre jobban vonzódott a szép, de büszke lányhoz. Csendesesen kezdte az udvarlást és csak amikor észrevette, hogy nem hiába kopogtatna, mérlegelte a helyzetét.

Miért ne vegye Bettyt feleségül? A gyászév letelt s a leányban megvan a hajlandóság, hogy boldoggá tegye. És Frigyes? Sokáig gondolt a fiára, amíg ezt a légvárat felépítette és végül arra az eredményre jutott, hogy a kicsinek is jobb volna, ha egy második mamát kapna.

Tehát akadály nincsen.

Lajos vidáman lépett be a bálterembe, azzal az elhatározással, hogy Betty szívét hevesen fogja megostromolni és akkor a lány csakhamar megadja magát. Miután a szándékával tisztában volt, nem akarta tovább is halasztani.

Betty elébe jött. Amint látszik, nincs semmi kifogása az ellen, hogy Delmárné legyen belőle és Lajos már a vacsora előtt kitűnő hangulatban van. Szerelmesebb, mint valaha. A keringő a legpompásabb alkalom, hogy gyöngéden átkarolja, a kezét megszo-

a tévelygő vagy nyomorgó ifju tehetéseket pártolni s helyes irányba terelni.

Sajnos, akik az első literátus tesztületekben helyet foglalnak, azoknak többsége olyanokból került ki, akik protekcióval, irodalmi panamákkal kerültek pozíciójukba s azt féltékenyen őrzik.

Szégyen és harag fog el minden művelt embert, amikor egy-egy ülést tartanak a nagyfejúek és fölölvassák műveiket, melyeknél különbeket ír sokszor bármely gimnázista. Élősködőkkel van tele a magyar irodalom termőföldje, a törekvő, a tehetségesek, a fiatalok az ugaron kódorognak.

Százezrek állanak rendelkezésére a Magyar Tudományos Akadémiának az irodalom pártolására. S ezeket a pénzeket érdemtelen emberek kapják olyan drámákért, melyek két előadást is alig érnek meg, olyan regényekért, versekért, történelmi és tudományos művekért, amelyek fabatkát sem érnek.

Ilyen vigasztalan, ilyen siralmas a magyar irodalom helyzete! Akik tudnának produkálni, azok a külföldet majmolják és nyomorognak s akik színekurákba jutottak az irodalom révén, azok üresfejű stréberek s irigy féltékeny filiszterek.

Ujdonságok.

— **Vizkereszt ünnepe.** A róm. kath. egyház a három napkeleti király emlékére tegnap ünnepelte Vizkereszt ünnepét, mit népiesen három királyok napjának is neveznek. Ez alkalommal a mindszenti róm. kath. templomban ünnepi nagymise volt, melyen Kádár Szilveszter plébános pontifikált, segédlettel.

— **Farsang.** Tegnap, Vizkereszt napján tartotta ünnepélyes bevonulását Karneval herceg s ezzel hivatalosan megkezdődött a jókedv és vigasság évadja, melyet a kalendárium ez évben igen hosszúra szabott.

ritsa és mint aki biztos a diadalában, boldogan ment haza.

Néhány nap mulva megkéri Betty kezét. Előbb a kis fiát, amennyire lehetséges, előkészíti erre. De bizonyos elfásultsággal gondol erre a pillanatra. Hogyan kezdje el, hogy a kicsike megértse őt?

Csak nem fél a gyermekétől? Nem, valóban nem.

Majd az asztalnál beszél neki erről, alkalmilag. Ez lesz a legalkalmasabb. És ezzel a szándékkal lépett be másnap az ebédlőbe.

A falon Zsuzsanna arcképe függött. Azelőtt mindig szemben ült az arcképpel, de néhány hét óta helyet cserélt Frigyesel. Miért? Maga sem tudta. Csak egyszer jutott arra a gondolatra, vajjon a kép megmaradhat-e a helyén, ha Betty lesz a Zsuzsanna utóda? Mégis . . . Majd később meglátja.

Frigyes apa elé ugrik és azulán mind a ketten boldogan beszélgetnek az ebédlőnél. Sokat nem fecseg a gyerek; de sokáig tud beszélni oly dolgokról, amik érdeklik.

Ebéd közben az apa könnyedén odaveti a kérdést:

— Mondd csak, Frigyes, örülnél, ha egy második mamát kapnál?

Frigyes csak félig érti és kérdőleg tekint apjára.

— Ugy értem, fiacskám, ha újra jönne egy mama a házhoz, aki a papát és Frigyeset nagyon szeretné. Örülnél?

Még hallgat a kicsi és nagy, álmodozó szemével a képre tekint, amely szemben vele a falon függ. Aztán csendesen megjegyzi:

— Hát te szeretnéd, papa?

Kezdődik január 6-án és február utolsó napjával ér véget. Ez kerek ötvennégy nap, vagyis csaknem két hónap. A mulatóskedvű emberiségnek tehát ugyancsak bőven lesz ideje a farsangolásra, amilől a férjeknek, leányos apáknak már előre fő a fejük, míg a leányok rózsaszínű ábrándokat szőnek, a mamák szívében pedig újra kivirul a reménység, hogy hátha meghozza leányaiknak a főköttöt az idej farsang. Valósuljon meg minden ábránd, teljesedjék minden remény s adjon az Isten a farsanghoz mindenkinek jókedvet, no meg bőséget is. Aki teheti, vesse sutba a gondját, csapja fejébe a mámoros öröm csörgősapkáját és induljon táncba. És ameddig ebből a jókedvre szánt ötvennégy naptól tart, a korhelyevesre, a hamvazószerda mementójára ne gondoljon senki.

— **Ujév napja.** Kemény hidegével köszöntött reánk az idén is az új év első napja, mely azonban nem akadályozott senkit sem abban, hogy a legmelegebben ne kívánjon boldog újévet ismerőseinek és barátainak. Községünk képe ia városias szint öltött, mindenki sietett, hogy köszöntéssel járja be ismerős házait. A postának is meleg napja volt, nem lehetett pihenni egy percre sem a tömérdek újévi üdvözlés kézbesítése miatt.

— **Az új iskola.** Az új fiúiskolába e hó 2-án vonult be először a tanulók vidám serege. Noha az új iskolaépület még hivatalosan átadva nincs, a tanítást mindazonáltal megkezdték benne, mert az épület az egészségügyi követelményeknek is teljesen megfelel. A szétszórt iskolákban való tanítás ilyen módon megszűnt. A hivatalos átadás előreláthatólag csak a tavasszal fog megtörténni, amikor a vállalkozók a parkirozással is teljesen elkészülnek.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Márton Gézáné Lázár Ida hegyeshalmi eddigi állandó helyettes tanítónőt kinevezte rendes tanítónőnek.

— **Vasutmegnyitás.** Az orosháza-szentes-csongrádi vasút szentes-orosházi szakaszán csütörtökön tartották meg a hivatalos műtanrendőri bejárást a kereskedelemügyi miniszter által kiküldött Hilbert Manó főfelügyelő elnöklésével, az államvasutak aradi üzletvezetőségének, Szentes város kiküldöt-

— Ugyebár, te is?

Az igenlő feleletet inkább atyai tekintélyének köszönheti, mint a gyermek meggyőződésének. Érti ezt és hallgat. Tovább ebédelenek. Frigyesnek már nincs jó étvágya, mint rendesen.

— Mi bajod, Frici?

— Semmi, apa.

— Oly keveset ettél. Egyél!

— Nem, nem kell több.

— De csak láss hozzá. Jöjj, fiacskám, ne nézz oly sötét arccal rám. Talán nem érzed jól magad?

Álmodozó pillantása egyre az anyja arcképén nyugszik. Apának ez kellemetlen és hiába kísérli meg, hogy a gyermek figyelmét másra terelje.

Az asztalt leszedi. Mintha sokáig gondolkozott volna rajta, Frigyes hirtelen, kissé akadozva megkérdi:

— De papa, lehetséges az, hogy . . .

— Micsoda?

— A második mama épp oly kedves lesz, mint az első? — és a gyermek ismét anyja arcképére tekint.

Idegesen követi Lajos ezt a pillantást és az igenlő válasz nem jön ajakára.

Kis szünet.

Azután felkel és szenvedélyes hangon feleli:

— Nem, nem is lehet olyan! — és átkarolja a szőke fejcskét. Csókjaival halmozza el és forró könnyeivel áztatja, mintha bünbocsánatot kérne azért, hogy csak egy pillanatil is tévedett.

teinek, a szentes-vásárhelyi érdekeltség kiküldöttjének és a vasutépítés engedményeseinek részvételével. A bizottság Orosháza állomásból indulva ki, minden egyes közbeső megállóhelyen, órháznál és állomásnál kiszállt, hogy ezek közforgalomra készségéről meggyőződést szerezzen és az esetleg észlelt hiányokat jegyzőkönyvbe vegye. Szentesre déli 1 órakor érkezett be a bizottságot hozó vonat s ott a Petőfi-szállóban társasbéd fejezte be az ünnepélyes vasutmegnyitást.

— **Csongrád megye tanügye.** Csongrád megye kulturális haladásáról érdekes és kimerítő jelentést mutatott be Scossa Dezső tanfelügyelő a megyei közigazgatási bizottság legutóbbi gyűlésén. Az óvoda-ügy annyiban haladt előre két év óta, hogy Csongrádon fölláttatott a 3-ik állami óvoda, Tápén állami állandó gyermekmenhely szerveztetett, Sándorfalván pedig Pallavicini Sándor őrgróf ajándékozott a községnek óvoda épületet, amelyben állami óvoda létesül. Az iskolázás ügy a következő adatokat mutatja. A népszámlálás adatai szerint 26,985 tanköteles találtatott a megye területén, az összeírás szerint 26,985. A különbözetet a néphullámzás okozza. Iskolába járt 16,204 mindennapi és 3714 ismétlő, összesen 19,918; iskolába nem járt 2554 mindennapi és 3767 ismétlő, összesen 6321 tanköteles. Miből azonban az 1902—3. tanévben a nem iskolázók száma 8850 volt. Az iskolázók száma jelentékeny emelkedést mutat. A nem iskolázók legnagyobb kontingense Csanytelekre (121), Horgosra (162), Kistelekre (114), Mindszentre (244), Kiskundorosmára (968), Tömörkényre (148), Tápéra (135), Szentesre (2391), Derekegyházára (148) és Csongrádra (952) esik. Két év alatt igen jelentékeny áldozatok hoztak a tarthatatlan állapotok pótlására: Algyőn 2 belterületi, Csongrádon 3 bel- és 1 külterületi, Horgoson 1 bel- és 1 külterületi, Kiskundorosmán 4 kül- és 1 belterületi, Kisteleken 1 bel- és 1 külterületi, Mindszenten 4 bel- és 1 külterületi, Sándorfalván 2 belterületi új állami tanítói állás szerveztetett, Sövényházán 1 községi jellegű új állás. Új iskolák épültek: Horgoson, Dorosmán, Kisteleken, Mindszenten, Szegvárott, Sövényházán, melyek költségei meghaladják a 200,000 koronát. A szervezés munkája erőlyesen folyik tovább, mert még vagy ötven új tanosztály kellene. A legközelebbi jövőben új iskolák épülnek: Algyőn 3 tanteremmel, Csanyteleken 2, Csongrádon 6 új tanyai és 2 belterületi tanterem, Kiskundorosmán 16 tanteremes bel- és 4 külterületi iskola, Horgoson 2 bel- és 2 külterületi új iskola, Kisteleken 2 bel- és 2 külterületi, Tömörkényen 4, Tápén 1 külterületi új iskola. Haladt az iparosoktatás is, mert Kiskundorosmán új tanonciskola létesült, a szentesinek ügye pedig rendeztetett.

— **Országos vásár.** Községünkben tegnap kezdődött a téli országos vásár. Sok jószágot hajtottak föl, de keveset adtak el. Ma lesz a kirakodóvásár, amely előreláthatólag jónak ígérkezik.

— **Fogyunk.** Szomoru népmozgalmi adatot kell regisztrálnunk, amennyiben községünkben az elmúlt évben a születések száma jóval alul maradt a halálozások számánál. Született 383 lélek, meghalt 417. Mint a fenti adatokból láthatjuk, 32 lélek a differencia. Mikor más városok jelentékenyen kedvezőbb népesedési mozgalmát látjuk, bizony fájdalom tölt el bennünket, hogy nálunk a halál kaszája suhogó kaszabolásával, tulharsogta a gölya kereplését. Node bele

kell nyugodnunk, mert ezen változtatni már nem lehet. Reméljük, hogy ez új évben az arány megfordítva lesz, mert különben hová jutnánk?

— **Közgyűlés.** A Mindszenti 48-as Kör f. évi január hó 14-én, délelőtt fél 12 órakor a kör (Gyovai István) helyiségében rendes évi közgyűlést tart, melyre a kör tagjai ez-uton is meghívotnak.

— **Csongrád vármegye.** A Csongrád városi tisztviselők a tanácshoz beadványt intéztek, melyben kérik, hogy visszatartott adójukból ezer koronát fizessenek ki az alkotmányvédő bizottság pénztárának a megyei tisztviselők részére. Dorozsma község pedig huszezer koronát ajánlott föl hasonló célra.

— **Szilveszter-este a Polgári Körben.** A múlt évben is, mint korábban a mindszenti Polgári Kör elnöksége az év utolsó napján igen kedélyes társas-estélyt rendezett. Ha valamikor nagy várakozással néztek ez estély elé, úgy most kétszeres volt az érdeklődés, mert az összeállított program igen sokat ígért s a szereplők is előnyösen ismert tagjai társadalmunknak. Elmondhatjuk, hogy ez alkalommal a Goldner-féle vendéglő — a Polgári Kör helyisége — valóban igen kicsinek bizonyult. Már este 7 órakor zsufolva volt minden helyiség, úgy hogy alig lehetett helyet kapni. Az 10 pontból álló műsor első száma „Az orr“ c. monológ volt, melyet Dezsőfi László, a Rákosi Szidi asszony hírneves színésziskolájának tehetséges növendéke, a Vigszínház tagja, igen szép sikerrel adott elő. Zajos tapssal honorálta a közönség a rokonszenves fiatalember első felléptét. — Ezután következett Murai Károly „Virágfakadás“ c. játéka, melyet a helybeli műkedvelő társaság, Humay Nándorral az élén, ki a vígjátékot rendezte, zajos sikerrel adott elő. Péter, földbirtokos szerepében Dezsőfi László lépett föl s kitűnően alakította a nagy pipájú, de kevés dohányú férjet, aki felesége távollétében falrengető hangosan fenyegetőzik: így, meg amugy kitör s megmutatja, hogy egyedül csak ő parancsol a háznál s mégis a felesége belépésére inába száll előbbi nagy bátorsága. Méltó társa volt Márta szerepében Pap Pál Terus kisasszony, ki mint házárts, félelmes természetű feleség oly kiváló sikerrel játszotta el nehéz szerepét, hogy játékához igazán gratulálhatunk. Otthonossága és kiváló nyugodt fellépése a színpadon arra enged következtetnünk, hogy más alkalommal is ily kiváló sikerrel fog szerepelni. — Nelli, gyámleány Korom Jusztika, Laci, keresztfia Kádár Lajos — méltó partnerek voltak. — Korom Jusztika kisasszony igen jól adta a szelid, szerelmes leánykát, míg Kádár Lajos egész otthonossággal, gyakorlott rutinnal játszotta a fővárosból diplomával hazakerült fiatal ügyvéd szerepét, ki — bár összejátszott a keresztapával — mégis gyakran nevetséges helyzetbe került a keresztmama (Pap Pál Teruska) pióca s más efajta dörgedelmes kifejezései előtt. — Keresztes Giza Kati, cseléd kisebb szerepét, oly nyugodtsággal játszotta, hogy első felléptéből következtetjük, hogy más alkalommal nagyobb szerepében is kiváló sikereket fog elérni. — Ödönkét, az elkényeztetett, szófogadatlan fiut Dezsőfi Pista játszotta, igen ügyesen. A függöny legördülte után a szereplőket a közönség többször kitapsolta és megéjlezte. — Ezután „A vén cigány“ melodráma következett, melyet Gelsy Vilma kisasszony, állami tanítónő szavalt, mély hatással, Zongorán kísérte Vitos Jánosné urnó, kinek művészies zongorajátéka mindnyájunk előtt ismeretes.

A zongora-kíséretet Kádár Lajos precíz és finom hegedű-kísérete egészítette ki. Most Kádár Béla joghallgató grammofon-hangversenyé következett. Mielőtt azonban hangverseny-számát előadta volna, igen értelmes előadással magyarázta meg a grammofon keletkezését, szerkezetét s azon fizikai törvényeket, melyek alapján használható lett. A szép zene- és ének-számok közül különösen ki kell emelnünk egy kuruc-korbeltárogató kesergőt, melynek mélabus, a honfiai fájdalmat visszaadó akkordjai igen mély fájdalmat tükrözött vissza az arcokon. A Rákóczi-korba képzeltük magunkat, midőn a tárogató megható hangjai lelkesítették a bujdosó kurucokat a haza védelmére. A hangverseny több száma után Kádár Lajos alkalmi monológja következett, melyet a hallgatóság zajos tapssal honorált. A műsor 5-ik számaként Bugyi Antal szentesi főjegyző alkalmi felolvasása következett, melyet Karaszka Kálmán olvasott fel. Bár a felolvasás keretében egy boszorkánypör, babonák, péntek, 13-as szám, kísértetek stb. dolgok voltak tárgyalva, igen tanulságosan összehasonlítva a 170 év előtti társadalmi felfogást a maival, miután már előbb 4 programszám vette igénybe a közönség feszült figyelmét, a kívánt hatást nem érthette el. Azt hisszük, hogy a felolvasás, legyen az komoly, tanulságos, vagy vig, bohókás irányu, csak akkor érvényesülhet kellőképen, ha az a műsor elején foglal helyet. — A felolvasás után tréfás szavaltat következett, melyet Humay Nándor és Dezsőfi László adtak elő. Noha a tréfás szavaltat frenetikus tapssal jutalmazta a hallgatóság, mégsem hagyhatjuk megjegyzés nélkül, hogy az amugy is hosszú műsornak ezen száma elmaradhatott volna, mert nekünk csak egy Petőfi Sándorunk volt, akinek jelesebb költeményeit 83-ik születése napján így „k i t e r é f á l n i“ éppen nem volt szükséges annál is inkább, mert mi már igen sokszor hallottuk Humay Nándort, aki hazafias és alkalmi költeményeit még nagyobb hatással adta elő. — Az „Önkéntes tűzoltók“ alkalmi dialógót Pap Pál Etelka k. a. és Humay Nándor ur adták elő, még pedig figyelemreméltó készültséggel. Különösen jól festett Pap Pál Etelka kisasszony a parancsnoki egyenruhában. — A srám-banda játéka szintén tetszést aratott, de ha nem is érvényesült úgy, amint azt a multkori bemutatkozás után méltán elvártuk, ez korántsem a közreműködők rovására, mint inkább a karmester hiányának tudható be. Alkalmilag örömmel látjuk ismét e jól szervezett kisbandát, de — karmesterrel. Akkor nemcsak az eddigi siker lesz nagyobb és a harmónia szabatosabb, de a hatás is jóval kellemesebben domborodik ki. — Vigh Gyula szép, talpraesett, magyaros elnöki köszöntője után végezetül élőképek következtek, melyek valóban mesteri, bájos csoportosítását és rendezését Vitos Jánosné urnó végezte avatott kezekkel és nagy körültekintéssel. Fáradozását a legnagyobb elismeréssel honorálta a néző-közönség. Ilyen kellemes hangulatban zártuk be az öreg esztendőt és fesztelen jókedvvel köszöntöttük az új év első perceit, miután vidám muzikaszó csendült fel és csakhamar roptuk a csárdást, lejtettük a keringőt, hajnali kakaskukorékolásig. (?)

— **Legényháború Sándorfalván.** Sándorfalva községben az elmúlt éjjel ismét véres legényháború volt, amely egyik körösmában kezdődött s a községháza tőzsomszédságában végződött szurkálással, lövéssel. Az egyik sándorfalvai bormérőben a kora esteli órák-

ban mulatozás volt. A mulatozók közt volt Tóth János husz éves legény is. Az izgága természetű legény belekötött a vele egyivásu cimboráiba és sértegette, gyalázta őket. A legények eleinte szép szóval próbálták Tóthot lecsendesíteni, de ez csak annál inkább virtuskodott s az utcán is szidta a többi legényt, akik éppen a községbíró háza előtt haladtak, mikor egyszerre Tóth köztük termett s egy legényt fellökött. Erre a többiek rárohantak s balkezét átvágták s a combjába szurtak egy hatalmas disznóölő késsel. Tóth a szurásoktól elesett, de még ekkor sem hagyta magát, hanem kirántotta revolverét és lövöldözni kezdett vele a szélrózsa minden irányában. A csendőrjárat figyelmes lett a lövésekre s a helyszínére sietett, hol azonban csak Tóthot találták hatalmas vértócsában feküdni. A többiek a csendőrök közeledtére elfutottak. A megszurkált legénynek az a szerencséje, hogy a csendőrök idejekorán megtalálták, mert pár perc múlva elvérzett volna. A csendőrök a nyomozást megindították, de Tóth makacsul elhallgatja szurkálói nevét. Pedig valószínűleg azok közül is többen megsérültek, mert a csendőrök több irányban vérnymokat találtak az uton. A csendőrök a nyomozást folytatják.

— **A Polgári Kör Szilveszter-estélyén** felülfizettek a következők: Mezőfi Vilmos 5 K, Tary István 4 K 40 f, Büchler Gábor, Engelmann Lajos, Szelencsei Albert, Weisz Imre, Weisz Mihály és N. N. urak 2—2 koronát, Geigner Lipót 1 K 60 f, Schönfeld Jeremias, Szabó Lipót, Grüner Géza, Szvoboda Ödön, Wimmer Béla és Wimmer Károly urak egyenkint 1 K 20 f, Horváth Antal, Mihály János és Elek Ignác 1—1 K, Kacziba Imre, Kertész Mór, Diamant Vilmos és Weisz Simon 80—80 f, Bakai Mátyás 40, Löwy Gyula 30, Keresztes Áron, Heimann Jenő, Kovalik Károly, Schultheisz N. és Apró Balázs 20—20 f, Rác István 10 fillért. Fogadják úgy a szives felülfizetők, valamint a szereplő hölgyek és urak, kik közreműködésükkel az estély sikerét előmozdítani szivesek voltak, a Polgári Kör elnökségének hálás köszönetét.

— **Élet az erdőben.** A Mártélytől Szegvárig húzódó uradalmi erdőben nagy a sürgés-forgás mostanában. Vágják a fákat, nyesik a rőzsét és e műveleten mintegy 700 ember munkálkodik serényen. Ily módon nagyon sok szegény család jut meleg szobához, mert úgy értesülünk, hogy a rőzsevágók részéről nyesik a fákat.

— **Agyonlőtte a testvérét.** Csanytelekről megrázó eseményről értesít tudósítónk. Pap István gazda elment hazuról a feleségével együtt és otthon hagyta a 13 éves Lajost kisebb öccsével, Jánossal együtt. A fiuk az apjuk duplacsövű puskájával játszottak, miközben a puska elsült és Lajos agyonlőtte a kis öccsét. A golyó a fejébe fúródott és mire a szülők haza mentek, már halott volt.

— **Hideg idő.** A karácsonyi enyhe napokat újre igazán hideg idő váltotta föl. Igaza lett Meteor jóvendöléseinek, a föld a kemény hidegben csontkeményre fagyott s a Tisza is beállott. A közlekedés e miatt a hét elején csak nagy bajjal volt a Tiszán át lebonnyolható. Csütörtökre azonban a jég-torlaszok eltűntek s ma már ismét akadálytalanul lehet a kompon átkelni túl a tiszára.

— **Az ostornyél miatt.** Szabó Pál fiatal csanyteleki napszámoslegény ez évi március hónapban trágyahordással foglalkozott. Ahogy a kocsijával az uton haladt, szemben találkozott Somodi Gáspár nevű fiatal mindszenti legénygyel, aki a Szabónál levő ostorban az

ő édesapja elveszett ostorát ismerte fel. Somodi ezért kérdőre is vonta Szabót, aki azt felelte, hogy ő az ostorfelet néhány nap előtt az ártérben találta. Somodi erre hangosan visszakövetelte az apja ostorát, amire Szabó a kocsiján levő vasvillával olyan erővel megszúrta az ostorfelet visszakövetelő legényt, hogy a szenvedett sérülést teljes egy hónapig nyögte. Súlyos testi sértés büntetével és jogtalan eltulajdonítás vétségével terhelt került ezért Szabó Pál a szegedi büntető törvényszékhez bírái elé, akik is őt, a napokban ellene megtartott tárgyalás során összsbüntetéskepen 3 havi fogházra és 60 korona pénzbüntetésre ítélték el, ami ellen az elítélt főlebbezést jelentett be.

— Cselédsegélypénztárak ellenőrzése. A földmivelésügyi miniszter a gazdasági munkás- és cselédsegélypénztárról szóló 1900. évi XVI. t.-c. 8. §-a alapján a munkaadók által fizetendő hozzájárulási díjak kezelése tárgyában körrendeletet intézett a törvényhatóságok útján az összes illetékes hatóságokhoz. A rendelet a cselédsegélypénztárak egyszerűbb kezelésére vonatkozik és erre szolgál utasításokkal.

— Tőke és munka. Rövid, de gyanus jelenet egyik szeghalmi vendéglőben. Ketten beszélnek.

— Annyit hallok most, hogy a képviselőnk beszámoló köruton jár a szocializmusról... általános titkos választói jogról... tőkéről, munkáról... szinte szégyellem magam, hogy oly keveset tudok ezekről a dolgokról.

— Például mit nem tudsz?

— Hát például... a tőke és a munka viszonyát...

— Pedig nincs ennél egyszerűbb. Figyelj ide. Mondjuk, én kölcsön adok neked száz forintot. Ez tőke. És mondjuk, azt a száz forintot vissza akarom kapni tőled. Ez munka.

— Készülő ipartörvény. Az iparosság régi vágya, sok sérelmeinek várt orvoslása, az új ipartörvény serényen készül a kereskedelemügyi miniszteriumban. Az ipartörvény novellája igazán nagyszabású munka lesz annak keretében, illetve vele kapcsolatban szabályozzák a sztrájkügyet, a munkaközvetítés országos szervezését és a tisztességtelen verseny ügyét. Ezzel kapcsolatban áll a szabadalmi törvény revíziója az ipar és munkásstatisztika, az iparfelügyelet, az ipari közigazgatás reformja, a vásártügy rendezése, stb. úgy, hogy a magyar iparosság az új ipartörvény tervezetben sok régi óhaját találja megvalósítva. A kereskedelemügyi miniszter egyébként intézkedett, hogy a novellás törvényjavaslat tervezete kellő időben jusson az érdekeltke kezébe, hogy ahhoz hozzászólhasson mindenki.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyv- és műnyomdája, 1905.

Nyilt-tér.

(E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk.)

NYILATKOZAT.

Tudomására adom mindenkinek, hogy feleségem: Antal Borbála után, mivel külön váltan élünk, semmiféle adósságot nem fizetek ki.

Mindszenti, 1906. január 5.

Denezs Antal.

Házeladás.

A Szent-István-utca 967-ik szám alatt levő hazam, mely üzlethelyiségnek kiválóan alkalmas, a hozzá tartozó 200 négyszögöl kerttel együtt, jutányos áron, kedvező feltételek mellett eladó. Tudakozódhatni lehet Kiss Imre tulajdonosnál.

1-3

Dohányzóknak

fontos!

hogy az alábbi szivarkahüvelyeket használják, melyek elsőrangú gyártmányok és az egészségre ártalmatlanok

DIVA „TURUL“ JANINA
PRESIDENT HAVANA
RIS ABADIE CARTOUCHÉ
YILDIZ VERGÉ

Kaphatók Mindszenten egyedül:

Horváth Antal

papir- és írószer-kereskedésében.

Fenti cigarettahüvelyek 2-ös, 3-as és 4-es számban is raktáron vannak, ugyanintén a hozzávaló szivarkatöltő gépek is, melyek darabonként 20 fillérért beszerezhetők.

Harminc százalék megtakarítás

érhető el, ha rövidáru-, norinbergi-, divat- és cipőáru - szükségletünket

Kovács Sándornál Vásárhelyen szerezzük be.

Jelen kis hirdetésem olvasását tiszteletteljesen kérem, saját érdekében, figyelmesen teljesíteni és megfog győződni mt. Cimed arról, hogy csakis pontos, jó és szolid kiszolgálás mellett kapja alant felsorolt áruimat olcsón, a Zöldségpiacon levő rövidáru-, norinbergi-, divat- és cipőáru-üzletomben. Nagy raktárt tartok: férfi-, női és gyermek-ingekből, gallérok, kézellők, nyakkendők, sétabotok, utazóbőröndök (kofferek), illatszerek, fésűk, legfinomabb szappanok, legjobb minőségű bőr- és selyemkeztűk, elsőrendű és többféle kötő- és horgoló-pamutok, cérnák, kész kézimunkák és kézimunkákhoz való bármilyen selymekből.

Óriási választék: legfinomabb férfi-, női és gyermek-cipőkben, kitűnő fűzőkben (miderek), a legjobb férfi-, női és gyermek-harisnyákban, remek kötők és alsószyoknyákban.

Menyasszonyi kelengyék remek választékban. Bál belépő-gallérok, selyem sálak, legyezők, boák, ruha-kellékek, a legszebb ruha-diszek, selymek, finom csipkék, mindennemű szalag-, gyöngy- és zsinórdiszek, selyem csipkeszövetek és selyem-hímzések, valamint minden a kereskedésem körébe vágó, de itt fel nem sorolt árukból nagy választékot tartok.

Midőn mélyen tisztelt cimed szives pártfogását kérni bátor vagyok, maradok kiváló tisztelettel

Kovács Sándor, Hódmező-Vásárhely, Zöldségpiac

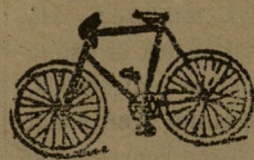
Nagy választék nap- és esőernyőkben! 1500 darab raktáron!

Nagy választék cipőkben! — 3000 pár állandóan raktáron!

Naptárak

1906. évre a legnagyobb választékban kaphatók HORVÁTH ANTAL könyvkereskedésében.

Kerékpár-alkatrészeket

az egész világon létező bármiféle kerékpárokhoz,

külső és belső gumikat, lámpákat, oszongókat, lánookat, fogaskerekeket, pedálokat, oszszéket, kónuszokat stb. Ausztria-Magyarországban elért legnagyobb forgalmunk és így óriási vételeink folytán a gyáraknál rendkívül lenyomott, igen olcsó áraink következtében

30 százalék árleszállítással

szállítunk vidékre és bárhova. A világhírű angol Heliocal-Premier- és The Champion-kerékpárokat minden árfőlemelés nélkül, szigoruan az eredeti gyári áron, havi 12 és 16 koronás részletre szállítjuk.

Elsőrendű Singer varrógépeket nagybani gyári árban 75 koronától feljebb havi 8—10 korona részletre adjuk. Használt gépeket előnyösen becserélünk.

LÁNG JAKAB ÉS FIA

kerékpár- és varrógép-nagykereskedők

Ausztria-Magyarország legnagyobb, legrégebb és legmegbízhatóbb kerékpárraktára

Budapest, VIII. ker., József-körut 41.

Fióközlet: Baross-tér 4.

Nagy árjegyzék 700 képpel ingyen és bérmentve.

Saját szakértői javítóműhelyek.

Fenti cég által szállított varrógép bármikor megtekinthető lapunk kiadói hivatalában.

10—70

